

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 8 stycznia 2021 r. – Deutsche Lufthansa AG / FL

(Sprawa C-12/21)

(2021/C 88/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona przeciwna: FL

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 11 stycznia 2021 r. – Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija / SIA GM

(Sprawa C-17/21)

(2021/C 88/31)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i druga strona postępowania odwoławczego: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Druga strona postępowania w pierwszej instancji i strona wnosząca odwołanie: SIA GM

Pozostali uczestnicy postępowania: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nałożony na operatora publicznego obowiązek, by dokonywał zakupu energii elektrycznej po cenie wyższej od ceny rynkowej od producentów wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej odnawialne źródła energii, przy czym operator ten korzysta z nałożonego na końcowego odbiorcę obowiązku zapłaty proporcjonalnie do zużycia energii, należy uznać za interwencję państwa lub przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

- 2) Czy pojęcie „liberalizacji rynku energii elektrycznej” należy interpretować w ten sposób, że liberalizacja już nastąpiła, gdy występują pewne elementy wolnego handlu, jak na przykład umowy zawarte przez operatora publicznego z dostawcami z innych państw członkowskich? Czy można uznać, że liberalizacja rynku energii elektrycznej rozpoczyna się w chwili, gdy przepisy przyznają niektórym odbiorcom energii elektrycznej (na przykład odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu przesyłowego lub niebędącym gospodarstwami domowymi odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu dystrybucyjnego) prawo do zmiany dystrybutora energii elektrycznej? Jaki jest wpływ zmian regulacji rynku energii elektrycznej na Łotwie na ocenę pomocy przyznanej producentom energii elektrycznej w świetle art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (do celów udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze), w szczególności na sytuację sprzed 2007 r.?
- 3) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy okoliczność, że skarżąca działa obecnie na zliberalizowanym rynku energii elektrycznej i że wypłata odszkodowania przysparza jej obecnie korzyści w stosunku do innych operatorów działających na danym rynku, oznacza, że odszkodowanie należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii?
- 4) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy w kontekście kontroli pomocy państwa przewidzianej w tym postanowieniu należy uznać, że żądanie skarżącej naprawienia szkody poniesionej przez nią wskutek niepełnego wykonania przewidzianego ustawą prawa do otrzymania wyższej płatności z tytułu wytworzonej energii elektrycznej stanowi wniosek o przyznanie nowej pomocy państwa czy też wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana?
- 5) W przypadku gdy na czwarte pytanie prejudycjalne zostanie udzielona odpowiedź, że żądanie odszkodowania należy oceniać w kontekście przeszłych okoliczności jako wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana, to czy z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wynika, iż obecnie w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie wypłaty wspomnianej pomocy państwa należy przeanalizować obecną sytuację na rynku i wziąć pod uwagę obowiązujące przepisy (w tym istniejące obecnie ograniczenia zapobiegające nadmiernej rekompensacie)?
- 6) Czy okoliczność, że elektrownie wiatrowe, w odróżnieniu od elektrowni wodnych, otrzymały w przeszłości pełną pomoc państwa, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 7) Czy okoliczność, że jedynie część elektrowni wodnych, które otrzymały niepełną pomoc państwa, otrzymuje obecnie odszkodowanie, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 8) Czy art. 3 ust. 2 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ponieważ kwota pomocy będącej przedmiotem niniejszej sprawy nie przekracza progu pomocy de minimis, pomoc tę należy uznać za spełniającą kryteria ustanowione dla pomocy de minimis? Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1407/2013 należy interpretować w ten sposób, że w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę określone w decyzji Komisji SA.43140 warunki zapobiegania nadmiernej rekompensacie, uznanie wypłaty odszkodowania za poniesioną szkodę za pomoc de minimis może prowadzić do niedopuszczalnej kumulacji?
- 9) Czy w przypadku uznania w niniejszej sprawie, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że okoliczności takie jak w niniejszej sprawie odpowiadają nowej pomocy państwa, a nie istniejącej pomocy państwa?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie dziewiąte, czy przy ocenie zgodności sytuacji skarżącej z pomocą uznawaną za pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia nr 2015/1589 należy brać pod uwagę jedynie datę, w której nastąpiła rzeczywista wypłata pomocy, jako początek biegu przedawnienia w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589?

- 11) Czy w przypadku uznania, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia nr 2015/1589 należy interpretować w ten sposób, że postępowanie w sprawie zgłoszenia pomocy państwa, takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie, uznaje się za właściwe, jeżeli sąd krajowy uwzględnił żądanie odszkodowania za poniesioną szkodę pod warunkiem otrzymania decyzji Komisji zezwalającej na pomoc i nakazuje ministerstwu gospodarki przekazanie Komisji odpowiedniego oświadczenia dotyczącego pomocy dla działalności gospodarczej w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania wyroku?
- 12) Czy okoliczność, że roszczenia o naprawienie poniesionej szkody dochodzi się od podmiotu sektora publicznego (komisji regulacji usług publicznych), który w przeszłości nie musiał ponosić takich kosztów, oraz okoliczność, że budżet tego podmiotu składa się z państwowych opłat uiszczanych przez podmioty świadczące usługi publiczne, należące do sektorów regulowanych, które to opłaty powinny być przeznaczone wyłącznie na działalność regulacyjną, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 13) Czy system odszkodowań taki jak rozpatrywany w niniejszej sprawie jest zgodny z zasadami zawartymi w prawie Unii i mającymi zastosowanie do sektorów regulowanych, w szczególności z art. 12 i motywem 30 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽³⁾, zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 352, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 21.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).